RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.636 van 7 oktober 1997
in de zaak A. 31.803/XII-33.

In zake : Joseph GUNZBURG,
wonende te BRASSCHAAT, Parklei 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Onderwijs,
thans de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Onderwijs,
thans het Universitair Centrum ANTWERPEN (U.C.A.),
gevestigd te ANTWERPEN,
Groenenborgerlaan 171.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph GUNZBURG op 29 juni 1984 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de ministeriële beslissing, vervat in een brief van 3 mei 1984 aan de rector van het Rijksuniversitair centrum Antwerpen (RUCA), "in de mate waarin zou blijken dat deze weigert verzoeker toe te laten een hoofdfunctie in het onderwijs te vervullen, al of niet samen met een beperkte bijkomende beroepsactiviteit, waarover de Raad van Beheer van het Rijksuniversitair Centrum reeds op 20 november 1981 geadviseerd had";

Gezien hetzelfde verzoekschrift waarin voorts gevorderd wordt : "Ondergeschikt -en in elk geval indien de beslissing niet zou vernietigd worden- over de aanvraag tot toekenning van een bijzondere vergoeding, waarvan de omvang en de vorm in de loop van het onderzoek van de Raad van State nader zal verduidelijkt, aangevuld en bepaald worden, uitspraak te doen of een verder onderzoek te bevelen";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN der GUCHT;

Gelet op de beschikking van 30 december 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 14 juli 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. GIJBELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct van de directeur M. BROUCKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN der GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de vordering tot vernietiging.

1.1. Overwegende dat de brief van 3 mei 1984 waarin verzoeker de door hem bestreden beslissing plaatst, een brief van de Minister van Onderwijs aan de Rector van het RUCA is; dat die brief als volgt luidt :

"In antwoord op uw brieven van 17 december 1981, 18 oktober 1983 en 6 februari 1984, betreffende de bezoldiging van de heer J. GUNZBURG als docent bij het RUCA met ingang van 1 oktober 1980, stel ik vast dat betrokkene vanaf die datum inderdaad een voltijds ambt bekwam, t.t.z. een leeropdracht van 5u. per week, met een voldoende studentenbezetting (art. 93, wet 5.1.1976), doch dat zijn andere bezoldigde beroepsactiviteiten (advokaat en lesgever) niet kunnen beschouwd worden als geen groot gedeelte van zijn tijd in beslag nemend (art. 36, wet 28.4.1953).
Zijn jaarwedde van 247.333F (100 %) vastgesteld op 1.10.1980 bij koninklijk besluit van 23 januari 1981, blijft dus behouden.";

1.2. Overwegende dat het in de ministeriële brief vermelde artikel 36 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat de wedde vaststelt van de docenten -verzoeker is docent- die een leeropdracht hebben van tenminste vijf uur per week -met verzoeker is dat het geval sedert 1 oktober 1980- en "die geen andere bezoldigde activiteit uitoefenen welke een groot gedeelte van hun tijd in beslag neemt"; dat artikel 37 van dezelfde wet de wedde bepaalt van de docenten die geen leeropdracht van ten minste vijf uur per week hebben of die zulk een opdracht wel hebben maar "een andere bezoldigde activiteit uitoefenen welke een groot gedeelte van hun tijd in beslag neemt"; dat de in artikel 37 bepaalde wedde lager is dan die bepaald in artikel 36; dat de docenten die onder artikel 37 vallen, beschouwd worden als titularis van "slechts een bijbetrekking" -termen van dat artikel 37-, dus niet van een hoofdbetrekking of hoofdfunctie;

Overwegende dat de in de ministeriële brief verwoorde beslissing dus hierop neerkomt dat verzoeker, docent met sinds 1 oktober 1980 een leeropdracht van vijf uur per week, niet de wedde bepaald in artikel 36 krijgt, maar, als titularis van "slechts een bijbetrekking", de wedde bepaald in artikel 37 omdat zijn ander bezoldigde activiteiten beschouwd moeten worden als

activiteiten die een groot gedeelte van zijn tijd in beslag nemen; dat aldus behouden wordt de weddevaststelling die voorkomt in het koninklijk besluit van 23 januari 1981 waarbij verzoeker belast wordt met de cursus die zijn leeropdracht tot vijf uur doet toenemen;

1.3. Overwegende dat, zoals gezien sub 1.1., verzoeker zijn beroep richt tegen de beslissing vervat in de ministeriële brief van 3 mei 1984; dat zijn annulatiemiddelen dus getoetst worden aan die beslissing zoals ze sub 1.2. is geïdentificeerd;

Overwegende dat verzoeker zelf zijn annulatiemiddelen als volgt samenvat :

> "1. Dat voor zover het schrijven van de Minister van Onderwijs van 3 mei 1984 een weigering vormt om vertoger te erkennen als een docent met hoofdfunktie in het onderwijs, zulke beslissing niet mocht uitgesteld worden tot mei 1984, wetende dat sedert 1980 aan vertoger, door de Raad van Beheer van het Ruca als voorwaarde voor een gunstig advies, beperkingen van een beroepsaktiviteit opgelegd waren.
> 2. Dat zulke beslissing niet in overeenstemming met de tekst van artikel 33 van de Wet van 28.4.1953 getroffen werd, vermits de aktiviteit als advokaat van vertoger niet als 'bezoldigde' aktiviteit in de zin van de Wet kan beschouwd worden.";

1.4. Overwegende dat ten aanzien van het eerste annulatiemiddel vastgesteld moet worden dat niet pas bij de bestreden beslissing van 3 mei 1984 verzoeker werd beschouwd als vallend onder artikel 37 van de wet van 28 april 1953 en dus als titularis van "slechts een bijbetrekking" en niet van een hoofdfunctie, maar dat, zoals gezien sub 1.2., zulks reeds zo was bij het koninklijk besluit van 23 januari 1981; dat als verzoeker die vaststelling van 23 januari 1981 herzien wenste te zien worden -al dan niet ab initio- hij bewijzen kon aandragen dat zijn andere bezoldigde activiteiten geen groot gedeelte van zijn tijd in beslag namen; dat als die activiteiten dat niet deden, de bestreden beslissing onwettig is; dat ze echter niet

-strekking van het hier besproken annulatiemiddel- onwettig is door het enkele feit dat ze werd "uitgesteld" tot 3 mei 1984; dat als verzoeker meent dat die vertraging hem schade heeft berokkend, hij schade- vergoeding kan vorderen, wat hij trouwens doet in de tweede vordering van zijn verzoekschrift; dat het eerste middel niet gegrond is;

1.5. Overwegende ten aanzien van het tweede annulatiemiddel dat artikel 33 van de wet van 28 april 1953 dat verzoeker geschonden noemt, het wat de docenten betreft maar heeft over een beslissing die genomen wordt over die docenten van wie aangenomen is dat "ze geen andere bezoldigde activiteit uitoefenen welke een groot gedeelte van hun tijd in beslag neemt"; dat dit artikel bepaalt dat als die docenten een "andere beroepsactivi- teit" wensen uit te oefenen, ze daarvoor ministeriële toestemming moeten krijgen; dat aangezien verzoeker niet blijkt om zulk een toestemming gevraagd te hebben, aangezien hij zulk een toestemming maar kon vragen wanneer hij werd beschouwd als een personeelslid dat "geen andere bezoldigde activiteit uitoefent welke een groot gedeelte van (zijn) tijd in beslag neemt" -een kwalificatie die hem bij de bestreden beslissing juist werd ontzegd- en aangezien hoe dan ook de bestreden beslissing geen weigering van zulk een toestemming inhoudt, het middel rechtens niet relevant is;

2. <u>Over de vordering tot toekenning van een bijzondere vergoeding</u>.

2.1. Overwegende dat de vordering tot toekenning van een bijzondere vergoeding alleen al hierom verworpen moet worden omdat blijkens artikel 11 van de gecoördi- neerde wetten zulk een eis maar ontvankelijk is als de eiser vooraf een verzoekschrift om vergoeding bij de overheid heeft ingediend; dat te dezen zulks niet het geval blijkt te zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**